

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกกรมธรรม์ประกันภัย การรับ การเก็บรักษา และการส่งเบี้ยประกันภัย รวมถึงการโฆษณา ของบริษัทประกันวินาศภัย และผู้เสนอขาย ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ลูกค้าและประชาชนได้รับบริการที่ดี และมีคุณภาพจากบริษัทประกันวินาศภัยและผู้เสนอขาย ตลอดจนช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน สามารถเข้าถึงข้อมูลการทำประกันภัยของตนได้โดยง่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๓/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ และครั้งที่ ๘/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศนายทะเบียน เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศนายทะเบียน เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการเก็บเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการเก็บเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยรถยนต์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ของข้อ ๘ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) การโฆษณา การออกและเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย และการให้ข้อมูลแก่ผู้เสนอขาย เช่น ความเสี่ยงด้านพฤติกรรมทางการตลาด ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง ความสามารถ ในการควบคุม โฆษณา”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ เมื่อบริษัทตอบตกลงรับประกันภัยรายใด ให้บริษัทส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย อันมีเนื้อความถูกต้องตรงตามสัญญาให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย และการชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะรับกรมธรรม์ประกันภัยด้วยวิธีการดังกล่าว ให้บริษัทจัดทำสิ่งพิมพ์ออกของกรมธรรม์ประกันภัย และส่งมอบให้แก่ผู้เอาประกันภัย และให้ถือว่า สิ่งพิมพ์ออกของกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว ใช้แทนต้นฉบับซึ่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้

ทั้งนี้ สำนักงานอาจกำหนดหรือเห็นชอบให้บริษัทส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย แตกต่างจากวิธีการตามวรรคหนึ่ง ตามประเภทกรมธรรม์ประกันภัยก็ได้”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ ของส่วนที่ ๒ การออกกรมธรรม์ประกันภัย แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

“ข้อ ๑๒/๑ เพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงและตรวจสอบกรมธรรม์ประกันภัยของตนได้โดยง่าย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลการรับประกันภัยได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เมื่อบริษัทได้จัดทำและออกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่งแล้ว ให้นำส่งกรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทันทีผ่านระบบของสำนักงานตามวิธีการและเงื่อนไขที่สำนักงานกำหนด”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๑๕ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

“(๕) ใช้ชื่อหรือใบอนุญาตของบุคคลอื่น หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ชื่อหรือใบอนุญาตของตนในการเสนอขาย หรือระบุในเอกสารประกอบการเสนอขายหรือกรรมธรรม์ประกันภัย”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ การเสนอขายกรรมธรรม์ประกันภัยโดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย ให้ดำเนินการได้โดยพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย และต้องปฏิบัติอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ข้อมูลและหลักฐานในการพิสูจน์ตัวตนของผู้เสนอขาย และพิสูจน์ว่าตนสามารถดำเนินการแทนบริษัทในการเสนอขาย

(๒) แจ้งวัตถุประสงค์ในการติดต่อกับลูกค้า และให้ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขายให้ครบถ้วนและถูกต้อง

(๓) แนะนำ อำนวยความสะดวก หรือช่วยเหลือตามควรในการกรอกใบคำขอของลูกค้า

(๔) แจ้งระยะเวลาที่จะได้รับกรรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัท หรือได้รับการติดต่อจากบริษัทเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัย”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ บริษัทต้องจัดทำแนวปฏิบัติในการเก็บและคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร โดยต้องกำหนดรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) นโยบายการเก็บเบี้ยประกันภัย

(๒) นโยบายและวิธีการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับเบี้ยประกันภัยที่บริษัทอาจไม่ได้รับชำระ

(๓) ช่องทางรับเบี้ยประกันภัย

(๔) วิธีการแจ้งให้ลูกค้าชำระเบี้ยประกันภัย

(๕) วิธีการรับส่งเอกสารแสดงการรับเงินค่าเบี้ยประกันภัย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องระหว่างบริษัทกับลูกค้า ผ่านช่องทางต่าง ๆ

(๖) การคืนเบี้ยประกันภัย เมื่อกรรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดลงแล้ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาที่สัญญาหรือกฎหมายกำหนด

ให้บริษัทแจ้งแนวปฏิบัติในการเก็บและคืนเบี้ยประกันภัยให้สำนักงานทราบตามวิธีการที่สำนักงานกำหนด ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่บริษัทได้ตกลงทำสัญญาประกันภัย ให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยจากลูกค้าตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี สัญญาประกันภัยระยะสั้นที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว หรือสัญญาประกันภัยที่ต้องมีการปรับปรุง เบี้ยประกันภัยเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยภายในหกสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้นเริ่มต้นให้ความคุ้มครอง

(๒) สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายงวดบริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยงวดแรกภายในหกสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้นเริ่มต้นให้ความคุ้มครองและงวดต่อ ๆ ไปไม่เกินหกสิบวันตั้งแต่วันที่สุดท้ายของวันที่ถึงกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยของงวดนั้น ๆ

ข้อ ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๗/๑ ข้อ ๒๗/๒ ข้อ ๒๗/๓ ข้อ ๒๗/๔ ข้อ ๒๗/๕ และข้อ ๒๗/๖ ของหมวด ๔ การรับ การเก็บรักษา และการส่งเบี้ยประกันภัย แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

“ข้อ ๒๗/๑ การเก็บเบี้ยประกันภัยตามข้อ ๒๗ ไม่นำมาใช้บังคับกับการทำสัญญาประกันภัยในกรณี ดังนี้

- (๑) การทำสัญญาประกันภัยกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๒) การประกันภัยทางทะเล
- (๓) การประกันต่อ
- (๔) การประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและการประกันภัยรถยนต์

ข้อ ๒๗/๒ เมื่อบริษัทได้เรียกเก็บเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๒๗ แล้ว แต่บริษัทยังมิได้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากลูกค้า และสัญญาประกันภัยนั้นยังไม่สิ้นสุดลง ให้บริษัทมีหนังสือบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นไปยังลูกค้าตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกรมธรรม์ประกันภัยหรือนับแต่วันที่สุดท้ายของระยะเวลาที่บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยในข้อ ๒๗ ตามแต่กรณี

ข้อ ๒๗/๓ ในการรับชำระเบี้ยประกันภัย ให้บริษัทดำเนินการให้ผู้เสนอขายแจ้งช่องทางบริการในการรับชำระเบี้ยประกันภัยผ่านพนักงานหรือลูกจ้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่รับเบี้ยประกันภัย ณ สำนักงานของบริษัทและได้แสดงหนังสือมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากบริษัท หรือเข้าบัญชีบริษัทผู้รับประกันภัย และเมื่อได้รับชำระเบี้ยประกันภัยให้ออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัทให้ลูกค้า

บัญชีบริษัทผู้รับประกันภัย ให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากธนาคารที่มีข้อตกลงร่วมกัน ให้เป็นบัญชีรับชำระเบี้ยประกันภัยระหว่างบริษัทในฐานะผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยกับนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยที่ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทน โดยเมื่อลูกค้าชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าว ให้ถือว่าลูกค้าชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีบริษัทผู้รับประกันภัยแล้ว ทั้งนี้ นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากบริษัทด้วย

ในกรณีลูกค้าชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัย หรือบุคคลหรือนิติบุคคลใด ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลดังกล่าว โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัย โดยถูกต้องแล้ว

ความในวรรคสามไม่เป็นเหตุให้บุคคลที่เกี่ยวข้องพ้นความผิดตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๗/๔ บริษัทจะรับชำระเบี้ยประกันภัยที่เป็นเช็คได้ต่อเมื่อเช็คนั้นเป็นเช็คเช็คหรือเช็คที่ระบุชื่อบริษัทเป็นผู้รับเงินซึ่งพึงชำระเงินเมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็น และบริษัทต้องเรียกเก็บเงินตามเช็คเมื่อถึงกำหนดชำระ

ข้อ ๒๗/๕ ในกรณีที่บริษัทได้ตกลงทำสัญญาประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือสัญญาประกันภัยรถยนต์ ให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยและรับชำระเบี้ยประกันภัยจากลูกค้าให้ครบถ้วนทุกครั้งก่อนทำสัญญาประกันภัยหรือก่อนสัญญาเริ่มต้นมีผลคุ้มครอง

เมื่อบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากลูกค้าแล้ว ให้ถือว่าสัญญาประกันภัยมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่มิภัยพิบัติร้ายแรง โรครุนแรง หรือเหตุการณ์อันใดที่ส่งผลกระทบต่อสาธารณสุขในพื้นที่ใด ให้สำนักงานมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการเก็บเบี้ยประกันภัยรถยนต์และรับชำระเบี้ยประกันภัยรถยนต์จากลูกค้าสำหรับพื้นที่นั้นได้โดยไม่ต้องนำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการเก็บเบี้ยประกันภัยรถยนต์และรับชำระเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ให้สำนักงานกำหนดได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานประกาศกำหนด และต้องอยู่ภายในระยะเวลาประกันภัยตามที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๗/๖ ในกรณีลูกค้าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ให้มีสิทธิชำระเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สัญญาประกันภัยรถยนต์มีผลใช้บังคับหรือเริ่มต้นมีผลคุ้มครอง”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๑ บริษัทและผู้เสนอขายต้องรับผิดชอบต่อเนื้อหาและการเผยแพร่โฆษณาและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความโฆษณาต้องถูกต้อง ครบถ้วน ไม่เป็นเท็จ ไม่เกินความจริง และต้องไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัย เจ็บไข้ ความคุ้มครอง ข้อยกเว้น หรือการจ่ายเงินตามสัญญาประกันภัย

(๒) ข้อความต้องมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม และต้องแสดงข้อมูลสำคัญอย่างเพียงพอเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลครบถ้วน

(๓) ต้องแสดงคำเตือนให้ผู้บริโภคศึกษารายละเอียด เจ็บไข้ และข้อยกเว้นของกรรมธรรม์ประกันภัยก่อนตัดสินใจทำประกันภัย โดยต้องแสดงในลักษณะที่ชัดเจนและสังเกตเห็นได้ง่าย

(๔) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและอนุมัติเนื้อหาโฆษณาก่อนเผยแพร่ และมีหลักฐานการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษร

(๕) จัดให้มีระบบติดตามและตรวจสอบการเผยแพร่โฆษณาอย่างต่อเนื่อง และในกรณีที่พบว่าการเผยแพร่โฆษณาไม่เป็นไปตามกฎหมาย ให้บริษัทและผู้เสนอขายดำเนินการแก้ไขหรือยกเลิกการเผยแพร่โฆษณาดังกล่าว พร้อมทั้งรายงานข้อเท็จจริงการดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมาย และมาตรการแก้ไขให้สำนักงานทราบภายในสามวัน

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองลูกค้า สำนักงานอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการโฆษณาเพิ่มเติมได้”

ข้อ ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓๑/๑ และข้อ ๓๑/๒ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓

“ข้อ ๓๑/๑ ในกรณีที่มีการว่าจ้างบุคคลอื่นจัดทำหรือเผยแพร่โฆษณา บริษัทและผู้เสนอขายยังคงต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของผู้ทำการโฆษณาเสมือนเป็นการกระทำของตนเอง และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้เพิ่มเติม

(๑) จัดให้มีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ทำการโฆษณา โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของคู่สัญญา เจ็บไข้การยุติสัญญาในกรณีมีการฝ่าฝืนกฎหมาย ตลอดจนกำหนดมาตรการหรือบทลงโทษที่เหมาะสมในกรณีที่ผู้ทำการโฆษณากระทำการขัดต่อกฎหมาย สัญญา นโยบาย หรือขั้นตอนการดำเนินงานของบริษัท

(๒) กำหนดค่าตอบแทนที่ไม่แปรผันตามปริมาณหรือมูลค่าการทำสัญญาประกันภัย และต้องไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการชักจูงหรือบิดเบือนข้อมูล

(๓) ประเมินและคัดเลือกผู้ทำการโฆษณาที่เหมาะสม มีความพร้อมและน่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถปฏิบัติตามนโยบายและขั้นตอนการดำเนินงานของบริษัทและกฎหมายได้อย่างครบถ้วน โดยผู้ทำการโฆษณาต้องไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีหรือเคยมีพฤติกรรมที่เป็นการประพฤติดีเกี่ยวกับการเผยแพร่โฆษณาอันเป็นเท็จ หลอกลวง ทำให้ประชาชนเข้าใจผิด หรือขัดต่อกฎหมาย

(ข) อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษหรือดำเนินคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดเกี่ยวกับการหลอกลวง ฉ้อโกง หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัย การเงิน การลงทุน หรือการคุ้มครองผู้บริโภค

(๔) จัดให้ผู้ทำการโฆษณาเปิดเผยข้อมูลว่า โฆษณาที่จัดทำขึ้นเป็นโฆษณาที่ถูกว่าจ้างการมีหรือไม่มีใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีการว่าจ้างให้จัดทำโฆษณาในรูปแบบที่เห็นได้ชัดแจ้งอยู่แล้วว่าเป็นการโฆษณา

ข้อ ๓๑/๒ การโฆษณาผ่านทางสื่อดิจิทัล บริษัทและผู้เสนอขายจะต้องจัดให้มีนโยบายและขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาของโฆษณา หรือเหมาะสมกับแบบกรมธรรม์ประกันภัยแต่ละประเภท รวมถึงข้อจำกัดของสื่อดิจิทัลที่เลือกใช้ เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลครบถ้วน ชัดเจน เข้าใจง่าย และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๓ การโฆษณาหรือการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย หากมีข้อความ คำแนะนำ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง หรือเป็นเท็จ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้บริษัทและผู้เสนอขายชี้แจง หรือดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูล หรือรายละเอียดที่ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด และอาจสั่งให้ระงับการเผยแพร่โฆษณา หรือการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยนั้นได้”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๔ กรณีมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศนี้เป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมายหรือปรับเป็นพินัย ให้สำนักงานดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย”

ข้อ ๑๕ การดำเนินการโฆษณาใด ๆ ที่บริษัทและผู้เสนอขายได้กระทำไปโดยถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ ไปแล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการโฆษณาใด ๆ ที่ยังมีได้กระทำไปแล้วเสร็จก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการตามประกาศนี้

ข้อ ๑๖ บรรดาประกาศ เจื่อนไซ หรือคำสั่งที่ออกตามประกาศคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการออก และเสนอขายกรมธรรม์ ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการดำเนินการของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ใช้อยู่ในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับประกาศนี้ จนกว่าจะมีประกาศ เจื่อนไซ หรือคำสั่งที่ออกตามประกาศนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

ลวรณ แสงสนิท

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย